Informacje o pryszczycy

15.04.2025 r.

1 TRANSMISJA

Pryszczyca jest jedną z najbardziej zaraźliwych chorób zwierząt parzystokopytnych.
Kontakt między zwierzętami jest głównym sposobem przenoszenia i rozprzestrzeniania się choroby, ale również pasza, słoma, obornik, sprzęt, pojazdy i ludzie, którzy mieli kontakt z zakażonymi zwierzętami mogą przenosić wirusa.
Możliwe jest przenoszenie pryszczycy wraz z mlekiem, mięsem i innymi produktami pochodzącymi od zakażonych zwierząt, które nie zostały poddane obróbce niszczącej wirusa tej choroby.

2 ZAPOBIEGANIE

Wprowadzanie do gospodarstwa zwierząt o nieznanym stanie zdrowia stanowi bardzo duże zagrożenie dla całego stada. Większość środków zapobiegawczych jest wspólna dla różnych chorób i jest najlepszym i najtańszym sposobem ochrony stada.

UNIKAJ:

- Zakupu zwierząt niezidentyfikowanych, pochodzących z niewiadomego źródła;
- Kontaktów między zwierzętami z różnych stad (np. na pastwisku, kontakt nos w nos przez ogrodzenie);
- Odwiedzania innych hodowli zwierząt bez zachowania zasad bioasekuracji;
- Wspólnego używania narzędzi, sprzętu i pojazdów wykorzystywanych w innych gospodarstwach.

STOSUJ:

- Oddzielne miejsca do izolacji i obserwacji przez 14 dni każdego nowo zakupionego zwierzęcia;

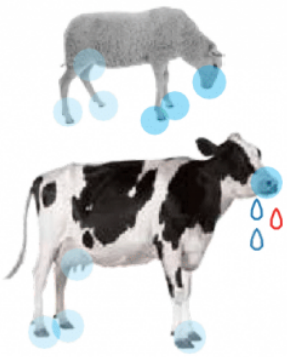
- Odzież i obuwie ochronne do obsługi zwierząt;
- Niecki, maty lub urządzenia do dezynfekcji obuwia przy wejściu do budynków inwentarskich oraz mycie i dezynfekcję rąk.

3 ŚWIADOMOŚĆ

Choroba może powodować bezpośrednie i pośrednie straty ekonomiczne, a stado może być zagrożone. Bardzo ważny jest nadzór nad zdrowiem zwierząt.
Każde podejrzenie pryszczycy należy niezwłocznie zgłosić służbom weterynaryjnym.
Powiadomienie jest obowiązkowe i ma zasadnicze znaczenie dla szybkiego zdiagnozowania choroby.

Pryszczyca (FMD)

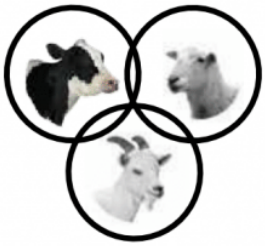
Choroba

Pryszczyca to choroba zwierząt parzystokopytnych udomowionych i wolno żyjących (w tym bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych, bawołów, jeleni). Powoduje powstawanie pęcherzy głównie w jamie ustnej i na kończynach. Objawy u zakażonych zwierząt: obfite ślinienie, mlaskanie, nadżerki i pęcherze, gorączka, spadek apetytu, niechęć do ruchu, kulawizna, spadek mleczności, ronienia.

U młodych zwierząt, np. prosiąt, jagniąt, koźląt, śmierć może wystąpić bez żadnych objawów.

Transmisja

Pryszczyca jest jedną z najbardziej zaraźliwych chorób. Kontakt między zwierzętami jest głównym sposobem przenoszenia i rozprzestrzeniania się choroby, ale również pasza, ściółka, sprzęt, pojazdy i ludzie, którzy mieli kontakt z zakażonymi zwierzętami mogą przenosić wirusa. Możliwe jest przenoszenie wirusa wraz z mlekiem, mięsem i innymi produktami pochodzącymi od zakażonych zwierząt.
Może wystąpić przenoszenie drogą kropelkową (obecność wirusa w aerozolu).

Zapobieganie

Ryzykowne zachowania zwiększają prawdopodobieństwo zakażenia. Większość środków zapobiegawczych jest wspólna dla różnych chorób i jest najlepszym sposobem ochrony stada.

Ochrona stada w przypadku podejrzenia wystąpienia ognisk choroby w pobliżu:
Unikaj:
- kontaktów między zwierzętami z różnych stad, np. na pastwisku, przez ogrodzenie);
- zwiedzania innych miejsc, w których przebywają zwierzęta;
- korzystania ze wspólnych narzędzi, sprzętu, pojazdów, personelu z innymi gospodarstwami.

Stosuj:
- oddzielne miejsca do izolacji i obserwacji przez 14 dni każdego nowo zakupionego zwierzęcia;
- odzież i obuwie ochronne do obsługi zwierząt;
- dezynfekcję obuwia przed wejściem do budynku ze zwierzętami

Szczepionki przeciwko pryszczycy są dostępne i muszą być stosowane wyłącznie z instrukcjami służb weterynaryjnych.

Świadomość

Choroba może powodować różne bezpośrednie i pośrednie straty ekonomiczne. Bardzo ważne jest regularne sprawdzanie wszystkich zwierząt. Każde podejrzenie pryszczycy należy niezwłocznie zgłosić Inspekcji Weterynaryjnej. Powiadomienie jest obowiązkowe i ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby.

eufmd
GŁÓWNY INSPEKTORAT WETERYNARII